

Den lilla skillnaden

Apropå vår omslagsbild

Olika förutsättningar

Människorna har olika förutsättningar. Det finns t ex folk som tar cykeln till jobbet. Andra vill inte cykla och tar hellre bussen. Är då dessa människor lata när de utnyttjar kollektivtrafiken istället för att ta sig ett nyttigt motionspass två gånger om dagen? Borde man inte kräva läkarintyg så att endast de som verkligen har skäl ska kunna köpa SL's 170 kort? Ingen kommer förstås på en sådan befängd tanke. Man utgår istället från att trafikanterna kan avgöra själva vilket färdssätt som bäst passar deras behov.

Är vi lata?

Men när det gäller människor med funktionshinder då finns det genast en massa folk som har åsikter om vad vi egentligen behöver. Det har hänt att någon kommer fram till mig på gatan och börjar så här: "Varför sitter du i en elektrisk rullstol? Har du inte sett de killar i TV som klättrar upp för trappor i sina stolar? Om du tränar ordentligt kan du också. Ge inte upp för fan!"

Kommunen aktiverar dig

Det samma gäller personlig assistans. Kommunen t ex känner ett ansvar för att "aktivera" oss d v s vi ska göra så mycket som möjligt själva. Kommunens hemtjänstpersonal ska endast hjälpa till med de göromål som vi inte kan göra. Ofta känner sig personalen "utnyttjade" av oss när vi vill ha sysslor utförda som vi egentligen kunde göra själva.

Vem bestämmer över mitt liv?

Jag utnyttjar mina assistenter skamlöst. De hjälper mig t ex med påklädning av undertröja, skorta och ylletröja fast jag är i stånd att göra det själv. Det tar visserligen sin tid - en timme eller så beroende på dagsformen. Jag borde försöka och ge mitt bästa medan mina assistenter ser på och pedagogiskt hejar på. Men jag avstår. Efter denna timmes motion är jag slutkörd och behöver vila upp mig med mitt andningshjälpmedel i minst en timme. Dessutom vill jag inte slita ut min handled som jag behöver för att sköta böcker för mitt arbete.

Du skall plåga dig!

Det är upp till mig att avgöra på vad jag vill satsa min energi. Omgivningen däremot vill gärna se att vi plågar oss för att vara så lika andra som möjligt. (Kan det vara anledningen till att handikappidrott är så populärt i medierna?)

Var sitter själv-respekten?

Vår omgivning ser det som ett nederlag när vi byter kryckor till manuell rullstol

och manuell rullstol till elstol. Det gäller i ännu högre grad för personlig assistans. Omgivningens värderingar påverkar oss. Bra karl reder sig själv, heter det. Hur mycket av min självrespekt är avhängigt av att jag "klarar mig själv"? Har jag råd att be om hjälp? Att använda personliga assistenter betyder inte att vi blir vårdpaket utan egna viljor. Fysiskt beroende betyder inte nödvändigtvis emotionellt beroende av någon annan.

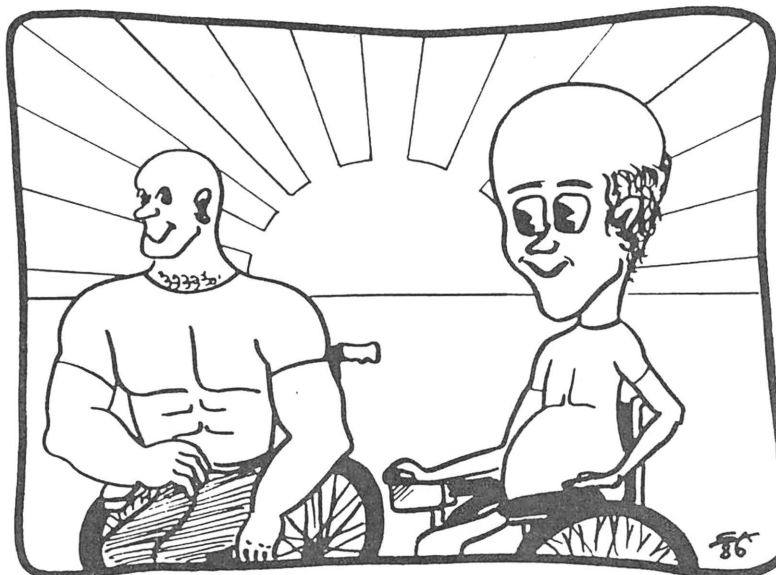
Assistans inte skamligt

Vi får inte låta oss påverkas, förtrycka oss själva, inskränka våra liv. Det är inte skamligt att använda personlig assistans. Vi är fortfarande samma individer. Våra närmaste respekterar och älskar oss för vilka vi är och inte om vi använder personlig assistans eller ej.

Independent Living

Independent Living betyder inte att vi förnekar vårt beroende av vår omgivning utan att vi kräver samma rätt som andra att avgöra vad vi vill uträtta med våra liv - med eller utan personlig assistans.

Adolf

DEN LILLE FORSKEL...